

Ми-радянські!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 120 [2692]. СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

ЗАВТРА — ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ СРСР

Уже два роки наш народ живе за Конституцією, прийнятою на позачерговій сьомій сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання. В кожній статті, у кожному рядку Основного Закону Країни Рад — турбота про радянську людину, про її добробут, духовний і фізичний розвиток.

Права на працю, освіту, відпочинок... У нас багато прав, гарантованих Конституцією. Суть їх усіх виражається у праві жити вільно і щасливо на рідній землі.

У кожного з нас багато обов'язків. Ми виконуємо їх для того, щоб користуватися наданими нам правами. Бо ми, ножені з нас — частина великої держави.

Частина великої держави... Це можна сказати і про комсомольську організацію колгоспу імені Леніна Долинського району. 200 чоловік... Вони працюють, вчаться, відпочивають. Це право гарантує їм Конституція СРСР — Основний Закон нашого життя.

ТРЕТЯ МОЛОЧНО-ВАРНА ФЕРМА. 10 комсомольців, групкомсорг — Іван Маркуша. Гордість ферми — доярки-комсомолки Валя Поклад і Наташа Ситя. Торік вони посіли призові місця в соціалістичному змаганні серед молодих доярок області. Валентина надоїла по 4085 кілограмів молока від корови, Наташа — по 4069. Нині також успішно трудяться комсомолки Валентина Фоміних, Оля По-

стриг, не здає позицій Валя Поклад.

— З весни, — каже Валя Фоміних, — траплялися і важкі часи — кормів було обмаль, особливо грубих, отелення розпочиналося. Але ми з трудощами боролися гуртом. Зараз все йде добре. Я взялася надоїти в цьому році по 4000 кілограмів молока від корови, та, думаю, буде більше.

[Закінчення на 2-й стор.]

ДОБРИДЕНЬ, ДРУГАРІ!

Кіровоградщина гостинно зустріла консула Народної Республіки Болгарії у Києві Недялка Мішкова і віце-консула Цветана Почева. У залі засідань обласного комітету партійних і радянських організацій, громадськості. На зустрічі виступив товариш Недялка Мішков.

Віце-консул Цветан Почева зачитує Указ Державної ради Народної Республіки Болгарії про нагородження медаллю «100 років визволення Болгарії від османського ярма». За великі заслуги у справі зміцнення болгаро-радянської дружби, всебічного співробітництва між Народною Республікою Болгарією і Радянським Союзом цієї високої ювілейної відзнаки удостоєні перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак, голова виконкому обласної Ради народних депутатів Д. П. Максименко, двічі Герой Соціалістичної Праці, бригадир тракторної бригади

колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району, член правління Товариства радянсько-болгарської дружби О. В. Гіталов. Д. П. Максименко розіслав гостям про розвиток економіки і культури нашого степового краю, про здобутки трудящих у виконанні накреслених історичного XXV з'їзду КПРС і про ті досягнення, з якими наші славні земляки йдуть назустріч наступному форуму комуністів країни. Недялко Мішков з теплою і вдячністю говорив про міцну дружбу трудящих Кіровоградщини і соціалістичної Добруджі, про трудові звершення народу Болгарії, про те, як виводяться у братній країні започаткований у нашій області досвід, зокрема по вирощуванню високих урожаїв сільськогосподарських культур за методом знатної бригади Олександра Васильовича Гіталова.

У зустрічі взяв участь перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

I. НАЗАРТІЙ.

...ДЕ ЛЮДИНА ВІЛЬНО ТАК ЖИВЕ

1. ЯК СЕРЦЕ ВЕЛИЛО

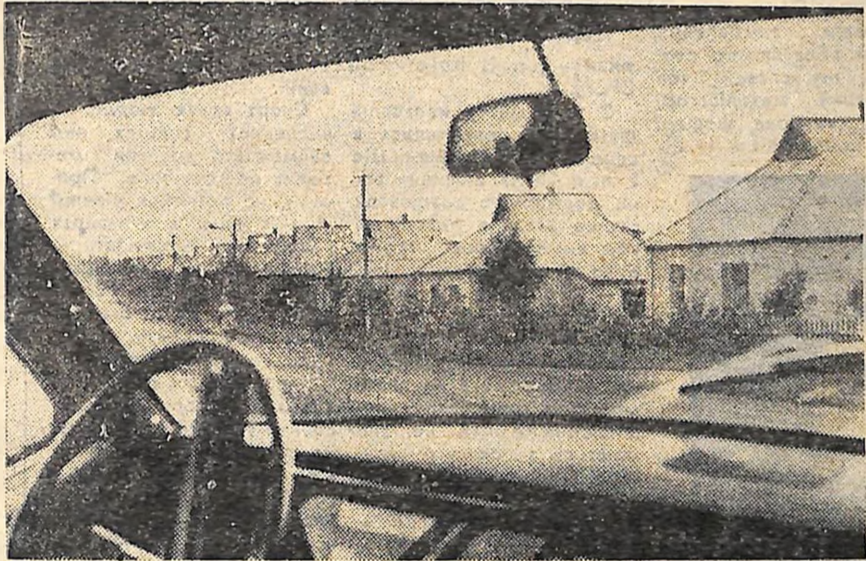
«Громадяни СРСР мають право на працю...» (ст. 40 Конституції СРСР).

«Так нам серце веліло...» Ці слова з відомої пісні спадують на думку, коли знайомишся з трудовими звершеннями молодих комсомольців. Щоб конкретизувати їх, розповімо про трудові діла чотирьох комсомольсько-молодіжних колективів.

«Джерелом зростання суспільного багатства, добробуту народу і кожної радянської людини є вільна від експлуатації праця радянських людей», — говориться у статті 14 Конституції СРСР.

АВТОГАРАЖ. Комсомольська група, яку очолює Сергій Уманець, налічує 50 чоловік. Серед тих, хто йде попереду, слід назвати Петра Балабанова, Анатолія Махорта, Леоніда Ходека. Хлопці набагато випереджають час, ведуть лік мільйонам тонна-кілометрів перевезених завантажів.

Група весь час поповнюється. Коли з армії повернулися Михайло Феденко, Олександр Москаленко й Іван Білий, колишнім солдатам одразу вручили новенькі машини. І хлопці працюють самовіддано, на кабінах їхніх автомобілів горять комсомольські значки. Та ще й на виступки здатні: під час сізби з одного «ГАЗ-51» зняли кузов і змість нього приладнали сівалко-завантажувач, щоб швидко обслуговувати сівачів.

Вулиця Жовтнева в Кіровограді. В тихих будинках, сучасних і благоустроєних, мешають трудівники місцевого колгоспу імені Леніна.

В активі комсомольсько-молодіжної — друге місце в області за минулий рік по тонна-кілометрах, вимпел ЦК ВЛКСМ, грамота обкому комсомолу. Нині молоді ентузіасти швидко розгорнули соціалістичне змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

У традиціях комсомольської групи й увага до своїх «ветеранів». Скажімо, шофер Григорій Довгаль досяг межі спільнотського віку. На комсомольських зборах колгоспу йому вручили грамоту і зробили запис у квітку: «За відмінну роботу залишити комсомольський квиток у його власника».

Гордість села — працівники тваринництва. Секретар комітету комсомолу Петро НАЗАРЕНКО прийшов на ферму, щоб обговорити хід змагання з передовими доярками Валентиною ФОМІНИХ, Валентиною ПОХИЛ і Валентиною ПОКЛАД.

УРОЧИСТІ ЗБОРИ В КІРОВОГРАДІ

Вчора у приміщенні театру імені М. Л. Кропивницького відбулися урочисті збори представників партійних, радянських і громадських організацій обласного центру та воїнів Кіровоградського гарнізону, присвячені 35-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. В президії — члени бюро обласного та міського комітетів Компартії України, ветерани Великої Вітчизняної війни, підпільники, партизани — учасники звільнення Украї-

ни та Кіровоградської області.

З доповіддю на зборах виступив перший секретар Кіровоградського міського комітету Компартії України В. О. Сокурко. Потім у залі лунали схвальовані слова про грізні роки Великої Вітчизняної війни.

Збори надіслали вітального листа на адресу ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва, також листа на адресу ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР.

...ДЕ ЛЮДИНА ВІЛЬНО ТАК ЖИВЕ

[Закінчення. Поч. на 1-й стор.]

ЛАНКА ПО ВИРОЩУВАННЮ КУКУРУДЗИ. Тут очолює комуніст Петро Шкарупа, а групкомсорт — його брат Олексій. Хлопці добре знають техніку і агротехніку, беручі до роботи. Весь комплекс вирощення качанистої — від оранки ґрунту до збирання — ведуть самі. Активіст — перше місце в області і приз «Золотий качан».

«Суспільно корисна праця та її результати визначають становище людини в суспільстві. Держава, поєднуючи матеріальні і моральні стимули, заохочуючи новаторство, творче ставлення до роботи, сприяє перетворенню праці в першу життєву потребу кожної радянської людини».

(ст. 14 Конституції СРСР). — Цього року, — свідчить секретар комсомольської організації колгоспу Петро Назаренко, — ланка Петра Шкарупи працювала так же енергійно, як і в минулі роки. Переборюючи примхи погоди, доклали всіх зусиль, щоб урожай кукурудзи був якнайвагомішим. До цього їх зобов'язує ще й те, що на початку року на базі їхньої ланки було проведено районний семінар комсомольсько-молодіжних ґруп по вирощенню кукурудзи.

Механізатори уклали договір на змагання з таким же колективом сусіднього колгоспу імені Горького. Підсумки, що їх підбивють після осінніх жнив, покажуть, хто переміг.

ДИТЯЧИЙ САДОК № 2. 8 комсомольців працює тут, групкомсорт — Любов Вощина. Вся виховна робота зосереджена на тому, щоб діти росли здоровими і розвинутими.

«Громадяни СРСР зобов'язані піклуватися про виховання дітей, готувати їх до суспільно корисної праці, рости гідними членами соціалістичного суспільства», — сказано в статті 66 Конституції СРСР. — Чимало є форм ро-

діла молоді дзвеніли успіхами, щоб молоді серця мужніли і загартовувалися в творчій, високопродуктивній, активній праці. А це можливо тільки в трудовому колективі.

«У трудовому колективі, в роботі його партійної, профспілкової, комсомольської організації відображається все життя суспільства — і економічне, і політичне, і духовне», — говорила на позачерговій сесії Генеральної секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР, Голова Конституційної Комісії тсвариш Л. І. Брежнєв.

2. РОЗКРИЛЕНА МОЛОДІСТЬ

Якщо все велике, як стверджують, — прсте, то все вагоме, треба думати, починається з малого.

А от у колгоспі імені Леніна з малого починали не захотіли: тут у свій час було відкрито дитячу музичну школу, в якій навчається щорічно до 100 дітей колгоспників. Всі витрати господарство взяло на себе, і в цьому — ще одна перевага радянського способу життя.

«Громадяни СРСР мають право на користування досягненнями культури».

Це право забезпечується загальнодоступністю цінностей вітчизняної та світової культури...» (ст. 46 Конституції СРСР).

Тут діти навчаються грі на баяні, народних інструментах.

І зідси, як з джерела, набирає снаги художня самодіяльність. Микола Михайлович Пугач веде духовий оркестр, директор Будинку культури Ніна Андріївна Кубракова керує драматичним колективом. (Оце поставили п'єсу «Шукачі щастя», іздали в сусідню Василівку, так там казали: «Прийдіжайте ще!»).

Комсомолец Олен-

кращі сили творчої молоді. Володимир Вихрест, М. П. Кир'ян (він — лауреат Республіканського конкурсу читців естради), слюсар комсомолець Володимир Пилипчак, вихователька дитсадка Надія Володіна, вівар свинофабрики Зіна Артеменко... Всі їх знають і в тракторних бригадах, і на фермах, на токах під час жнив. Ні похмура погода, ні відстані для молодих культурмейців не перешкода. Сказали, що будуть в гостях то будуть неодмінно.

— Комітет комсомолу, — розповідає його секретар Петро Назаренко, — єсною, перед початком основних польових робіт, розглянув на засіданні питання про роботу агіткультбригади, намітив ряд заходів по поліпшенню культурного обслуговування колгоспників. А коли вийшла постановка ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», ми ще раз переглянули репертуар агітбригади, націлили її на активізацію всієї роботи.

Виступ агітбригади — завжди свято. До нього заздалегідь готуються і культурмейці, і слухачі. Як правило, в складі бригади — лектор чи політінформатор, і така форма давно себе виправдала: люди узнають про події в світі, в країні, в районі й колгоспі прямо на місці роботи.

Характерна деталь: кожен виступ чи співця, чи танцюриста, чи читця — не просто номер художньої самодіяльності, в адресується конкретно тому чи іншому передовикові соціалістичного змагання.

Навіть практикують таке. Знаючи наперед, де відбудеться черговий виступ, запитують передовиків: «Що б ви хотіли послухати чи побачити?» І це ще не все. Перед тим, як виконувати замовлення, ведучий обов'язково розповідь, чим славен той чи інший механізатор, доярка, свинарка, шофер. Така конкретність і ці-

костюмів, музичних інструментів тощо...

Звичайне село на Долинщині, звичайні радянські люди в ньому живуть: скромні, працьовиті з нестримним потягом до високої духовної культури, якому радянський спосіб життя відкриває широкий простір. І тон у цьому завжди зміна старшого покоління.

3. СІЛЬСЬКІ РЕКОРДИ

«Громадяни СРСР мають право на відпочинок. Це право гарантується... розвитком масового спорту, фізичної культури і ту-

Щодня сотні учнів Кіровоградської школи йдуть у місцеву середню школу, щоб навчатися мистецтв, обрати майбутню професію. А відмінниця навчання Олена КОЛОМІЄЦЬ твердо вирішила: «Буду вчителькою».

ризму» (ст. 41 Конституції СРСР).

З того матчу колгоспні футболісти поверталися в село веселі і збуджені. Ще б пак! Після виграшу вони достроково завоювали перше місце в районі серед команд своєї групи. Було з чого радіти.

— Але — не зазнаватися, — застерігав капітан команди, вчитель, молодий комуніст Микола Грищенко. — Перемога — перемогою, а тренування, поліпшення техніки не знімаються з порядку денного. Поспереду — чимало ігор...

Із Євгеном Бондюком — інструктором по спорту, поговорити не вдалося: він десь виїхав у справах фізкультурного колективу колгоспу. Та й так з усього було видно, що фізкультура і спорт тут — у пошані. Є непоганий стадіон.

— Але плануємо спорудити новий, ще кращий, — каже Петро Назаренко. — Звичайно, силами молоді. А щодо матеріального боку справи, то правління колгоспу завжди йде назустріч: чи то форму нову придбати, чи тенісні столи, чи це що потрібно.

У пошані в селі важка атлетика. В тому ж Будинку культури відведено спеціальний зал, де поперемінно займаються і важкоатлети, й інші спортсмени. Адже колгосп завжди виставляє команди на різні районні змагання. А сам інструктор —

Євген Бондюк — торік на обласних змаганнях з сучасного багатоборства завоював призове місце.

Особливо значна робота по фізичному загартовуванню ведеться з допризовниками. Періодично влаштовуються внутрішні спартакіади спеціально для юнаків, які готуються до служби в Радянській Армії. Таку зосередженість слід лише вітати — хлопці набирають сил на стадіоні, на кросових доріжках, вчаться прицільно стріляти, змагаються, хто більше підтягнеться на турніку,

ТРУДОВИЙ ДАРУНОК — СВЯТУ

Комсомольське

СЛОВО

На трудовому календарі одного з комсомольських молодіжних колективів локомотивно-експлуатаційного цеху Гайворонського тепловозоремонтного заводу з'явилася пошанка: «Квітень 1980-го».

Саме в рахунок квітня наступного року працює колектив молодих електрослюсарів, де групкомсоргом кандидат у члени КПРС Василь Максимцов. Тут народилася ініціатива організувати соціалістичне змагання серед заводчан під девізом: «П'ятирічку — за 4 роки». Як і належить ініціаторам, їхнє слово не розходиться з ділом. Поклавши в основу виробничої діяльності творчість кожної дієвої соціалістичної змагання, використавши досягнень науково-технічного прогресу на ремонті електростаткування тепловозів, кранів, рейсоцифувалок, хлопці досягли зростання продуктивності праці, підвищення ефективності і якості роботи.

Відзначаються старанням і вмінням у передсвяткові дні Василь Максимцов, Євген Хоменко, Володимир Троян. Вони, як і їхні товариші по бригаді, сповнені прагнення виконати п'ятирічку за чотири роки.

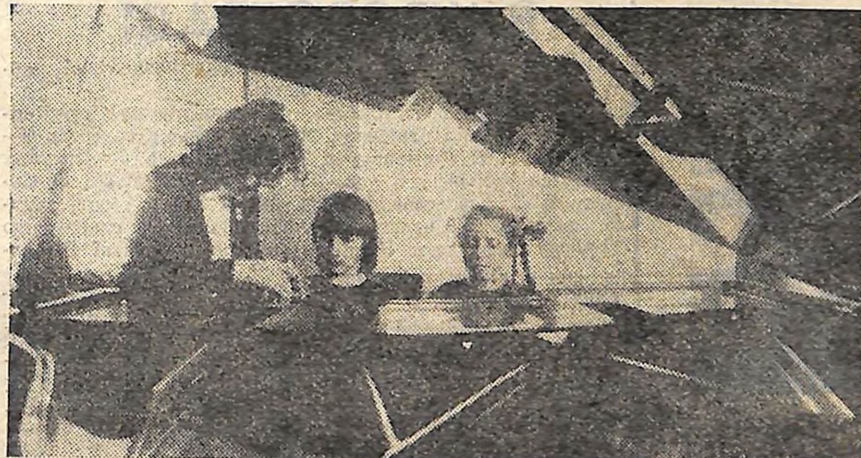
О. ПАВЛЯЧУК, громадський кореспондент «Молодого комунара».

НАШ ОСНОВНИЙ ЗАКОН

«Закон про мене»

«Маніфест миру, щастя і свободи» — так називався успішний журнал, присвячений другій річниці з дня прийняття нової Конституції СРСР, який провели працівники обласної бібліотеки для юнацтва імені О. Бойченка разом із своїми колегами з бібліотеки імені Т. Г. Шевченка. Журнал проведено з метою правового виховання юнаків та дівчат шістнадцяті середньої школи м. Кіровограда. Перед учнями виступив директор бібліотеки імені О. Бойченка В. М. Дигало, завідувач юрідичною консульцією облпрофради М. Ф. Дигало, член обласного суду Д. К. Дейнекін. Заключною сторінкою журналу був огляд літератури «Закон про мене і мені про закон», який зробила завідувача юнацьким філіалом бібліотеки імені Т. Г. Шевченка Л. Я. Шевелева.

О. БЕРЛА, старший бібліотекар відділу обслуговування обласної юнацької бібліотеки імені О. Бойченка.

В Кіровограді працює дитяча музична школа. Наш фотокореспондент зафіксував момент, коли Олена КОЛОМІЄЦЬ — визнаний фахівець, провела з ученицями Галиною ЛИХОДІД і Ларисою ПАВІДЬЗОН чергове заняття.

боти з дітьми, — каже завідувач садком Валентина Неруш. — Ми вибираємо найефективніші. Часто влаштовуємо дитячі ранки, запрошуємо батьків, відомих у колгоспі трудівників, і на їхньому прикладі виховуємо любов до праці, до рідного села.

...Шофери, тваринники, механізатори, вихователі. Різні професії, різні умови роботи. А мета одна — бути там, де вміє, робити більше, ніж належить, об'єднувати зусилля для того, щоб голос молоді був вагомим у селі, щоб

сандр Степанов керує вокально-інструментальним ансамблем. («Запрошували до Кіровограда, записували для виступу по обласному телебаченню»)

Всі в ансамблі — комсомольці. Пісня для них — саме життя, а виступи перед односельцями і сусідами — прославлення нашого чудового сьогоднішнього. Агіткультбригада — найактивніша, найбойовіша, найоперативніша форма художньої самодіяльності. То чи ж дивно, що саме в ній зосереджені най-

леспрямованість значно посилює вплив культурмейців на слухачів, створює атмосферу піднесеності й урочистості. І, звичайно, віддача трудівників помітно збільшується.

— Партійна організація, — свідчить секретар парткому колгоспу Андрій Олександрович Манжелей, — уважно слідкує за всім історичним культурним і духовним розвитком наших людей. Правління колгоспу завжди йде назустріч, коли постає питання про матеріальну базу гуртків художньої самодіяльності: придбання

ЗАВТРА — ДЕНЬ УЧИТЕЛЯ

Вдячність

Відмели завірюхи сині
 В повоєнні роки голодні.
 Ви були тоді, Ганно Василівно,
 Ледь молодші, ніж я сьогодні.
 Ви дивилися з таким болем
 На жebraцькі одішні наші,
 На чубаті спіртські голови
 І від того ставали старші.
 Але в класі, де сум і відчай
 Диктував нам свою умову,
 Дарували ви добре й вічне,
 І дитинство вертали знову.
 Дарували ясні світання,
 Солов'їні щасливі гамні...
 І Дубровський скавав степами
 Ген услід за своїм коханням.
 І Грицьков, запальний до нестями,
 Рвався з рук навісної варті,
 І снідила моя Тетяна,
 Зашарівшись, на першій парті.
 І ставали ми сильні й мужні,
 І конкретні, а не загальні.
 І школярюк грубезні сукні

Голубили, як плаття бальні,
 І зсміля роздавалась ширше,
 І добрілі дитячі ліття.
 А у класі стояла тиша,
 Прикувавши до вас зіниці.
 І даремний дзвінок безсилів,
 Сумно фізик по залу шаєтав...
 Ой, спасибі вам, Ганно Василівно,
 За оте коротеньке щастя!
 Що ж, роки, мов зірки далекі,
 Між роками — відстань велика,
 Але знаю — ще вчора директор
 Вас до школи на поміч кликав.
 Не чекаю від вас відмови,
 Бо, як завжди, патхненням дужі.
 Сипте ж вашу музичну мову
 У тремтливій дитячій душі!
 А як биль десь спіткне, неспаче
 Відкуноривши давні рани,
 Я як лікар тоді призначу
 Вам цілющі листки і трави
 Із степів, по яких ходили,
 Із дібров, по яких ходили,
 За усі ті дива і дива,
 Що в дитячі серця вселили.

Анатолій КРИМСЬКИЙ,
лікар.

с. Володимирівка,
Кіровоградського району.

ОЛЕНКА-ІЛОНКА

Перша позолота торкалася сільських парків і садів. А в їхній глибині панувала та чарівна тиша, яка завжди передує приході золоті осені.
 Одним з таких парків ішла невисока русая дівчина з валізкою в руці. Потім вона поволі попрямувала сільською вулицею. Тишківчани довго дивилися їй услід, але ніхто не знав, до кого приїхала тендітна незнайома.
 А наступного дня у середній школі № 2 було свято першого дзвоника.
 — Дивіться, а в десятому нові учениця, — загомоніли дівчатка.
 — Тихіше, — обірвала одна, — то ж нова вчителька історії і суспільствознавства...
 Потім була розмова в директорській.
 — Отже, Олено Олексіївно, ви в нас будете, так би мовити, філософом. Нелегка це справа. Крім роботи з учнями, доведеться читати лекції ще й тваринникам та механізаторам. Це буде потім. А зараз, — директор школи Галина Володимирівна Невеська підбодворливо усміхнулася, — ваш перший урок.
 Якось наче аж звично зайшла в десятій клас, зупинилась на мить, спій-

мала себе на думці: «І чому я не стала учителем молодших класів? Та ці ж зростом більші за мене!».
 Матеріал уроку знала напам'ять. А тут раптом забрехло слів і все немов випурхнуло з голови. Мовила першу фразу і не впізнала власного голосу. Здавалося, що то говорила не вона, хтось інший, а вона, Оленка, стояла десь збоку і механічно констатувала чийсь чужі речення...
 Ледве дочекалася дзвінка. Ждала, щоб учні вийшли з класу першими, щоб не дивилися їй услід. І тут сталося найгірше. Підійшов високий чубатий учень (як пізніше дізналася, перший шибеник у школі) і фамільярно запитав:
 — На танцях сьогодні будете?
 Не стрималась, вибігла з класу...
 Наступного дня відразу переборолла підступне хвилювання. Запитала урок вчорашнього чубатого Микола, а коли той не зумів відповісти, ніби між іншим зауважила:
 — Не уявляю, яка дівчина зможе піти на танці з хлопцем, який навіть не знає історії...
 «От так, — думала собі, йдучи додому, — універ-

ситет, виявляється, не все. Головний університет — попереду».
 Тієї ночі їй приснилося дитинство.
 ...Певно, немає на землі людини, яка б не любила казок, не мріяла зустріти казку в житті. Олені тут пощастило. Вона народилася і виросла у казковому краю, який здавна називають Карпатами. Стрункі смереки і дзвінокі опосередічки, таємним стежкам і сонячній полонині... Для одних людей це тільки сніг і мрії, а для Олени все це було щоденною реальністю.
 Дуже любила дівчинка свій рідний край, його казки і легенди. День і ніч читала чи слухала ті дивовижні розповіді. Потім виникало бажання розповісти почуте чи прочитане іншим, примусити і їх захопитися героїчним минулим своєї землі. А де можуть знайтися слухачі, уважніші за дітлахів? І збирала Оленка навколо себе цілі вагати малих шибеників, які відразу зетихали при її появі. Страшенно цікаво вміла вона розповідати! Мабуть, оце незвичне для інших обдарування і привело її до університету на історичний факультет. Потішало всіх її прізвище — Олень. Називали її однокурсники Оленятком, а угорці часто кликали й по-своєму — Ілонкою...
 Одержала дівчина направлення у далеку, неві-

дому їй Кіровоградську область. Не замислюючись, збрала валізи, розпрощелася з рідними і рушила в незнайому дорогу. Маленьке, тендітне дівча з добрими очима. Отакую вперше і побачили її тишківчани.
 ...З того часу минуло два роки. Звичка Олена до степового села, полюбила її тут і навіть визнали за авторитет. Цьогорічні випускники вже з гордістю говорять, що їхнім класним керівником була Олена Олексіївна Олень. Це вже зовсім не та колишня Оленка, а шанований у школі педагог.
 Непогано йдуть і позашкільні справи. Комсомолка Олена Олень — активний агітатор серед тваринників і механізаторів.
 Живе у степовому селі молода горлячка. Вже третю осінь зустрічає тут. Задоволена і роботою, і людьми. І лише іноді крідькома зізнається:
 — А додому ж часом ой-ой як хочеться. Там і сестра Марічка, і татко з неньою, і гори, і смереки, і потічки, і все-все... Ждуть не дождуться своєї Оленки-Ілонки. Та нічого. Вже наступного літа і по горах набігється, і з рідними поговориться. Завжди хочеться вірити, що найкраще — все це попереду...
 Л. ГНІДЕЦЬ.
 Добровеличківський район.

Вони ще не естигли звинити до того, що їх з повагою називають Віктором Віталійовичем і Володимиром Миколайовичем. Не звикли до того, що їхні вихованці задають на день безліч запитань, на які часом важко відповісти. І кожен дзвінок (на урок чи на перерву) іноді нагадує їм той, котрий недавно сповіщав про початок студентської лекції в інституті. Просто вони, оці два життєрадісні, енергійні юнаки, дуже молоді. І справжнє трудове життя у них почалося лише два місяці тому. Віктор ОЛІЙНИК (на фото зліва) — випускник Київського педагогічного інституту, викладає математику в Павлівській десятирічці Світловодського району, Володимир ТЮТОННИК після закінчення Кіровоградського педінституту працює вчителем молодших класів Андрусівської середньої школи цього ж району. Обидва — учасники районного зльоту молодих учителів.

Звичайно, починати завжди важко. Особливо в педагогічній роботі. Та коли є велике бажання працювати, є мета — вчити і виховувати своїх отих цінних і непосидючих підопічних, — не страшні ніякі труднощі. Саме такими і є Віктор Олійник і Володимир Тютунник.

Фото Л. ТАРАСЕНКА і Ю. ДЕРУЖИНСЬКОГО.

ЗНОВУ ЖОВТЕНЬ...

Знову жовтень у листі багрянім
 Решить спогадів давніх сувій.
 Як вам в класі десятім, останнім,
 Зараз мріється, вчителю мій?

Сліві скроні, примружені очі
 І ваш голос незвичний такій.
 Рідний вчителю, в пам'яті хочу
 Оживити шкільні я роки.

Сісти тихо на парту останню,
 Крідькома озирнутись на клас.
 Знову жовтень сухим і багряним
 Листям, вчителю, дзвонить про вас.

Василь МИГЕЛЬ,
 робітник заводу радіовиробів, випускник Кіровоградської середньої школи № 9.

КРАЇНА РАД: НОВИНИ ДНЯ

Пішли по трасі поїзди

ЧЕГДОМИН (Хабаровський край). Нову сторінку вписано в біографію БАМ. Відкрився регулярний пасажирський рух на 145-кілометровій дільниці траси між станціями Ургал і Гербі.

Допомагаючи розвідникам надр

МИС ХАРАСАВЕЙ (Тюменська область). Від мису Харасавей, де знаходиться найбільш північне селище геологорозвідників, відійшов останній морський транспорт. Завершився літній арктичний сезон. За навігацією в селище доставлено тисячі тонн різних вантажів: бурове устаткування, будівельні матеріали, техніку. З самого початку освоєння природних ресурсів північної частини півострова Ямал морський флот став надійним помічником розвідників надр.

Нові плуги

ОДЕСА. Випуск нових плугів освоєно на заводі сільськогосподарського машинобудування імені Жовтневої революції. Ширина захвату семикорпусних агрегатів — майже три метри. Плуги призначені для роботи з тракторами «Кіровоць», що значно збільшить ефективність використання цих потужних машин.

В єдиному потоці

КЛАЙПЕДА (Литовська РСР). Більш як на тиждень скоротили будівництво кожного рибальського траулера на заводі «Балтія». За продуктивністю праці колектив вийшов на рубіж, запланований на кінець п'ятиріччя. Успіхові великою мірою сприяло впровадження бригадного підряду на стапельних. Завдяки цьому всі роботи тут ведуться в єдиному потоці, усунуто непродуктивні простой при переході до чергової операції.

(ТАРС — ПАТАУ).

До 35-річчя визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників

ПЕРШИЙ ОРДЕН ЗУЛКАРНІЯ ШОРОВА

1821-й полк самохідної артилерії визволяв Кіровоградщину. Перед штурмом Олександрії командир полку вирішив провести розвідувальний пошук.
 Під вночі в розвідку на бойовій машині — справі не з легких. Потрібний великий досвід, впахідливість, мужність. Кого послати? Вибір впав на гвардії лейтенанта кабардинця Зулкарнія Шорова, молодого командира самохідної артилерійської установки, комсомольця. І це не випадково. Був Зулкарній природним слідопитом. Та й досвідку вистачало — обороняв Москву, Ленінград, воював за Україну.
 Досить швидко ввів Шоров свою самохідку на околицю Олександрії. Вже це

було справою неабиякої сміливості і відваги. Бо могутній гуркіт мотора не заглушив, і лейтенант вів машину у відкриття, розраховуючи на те, що в геміні фашисти приймуть її за свій танк чи штурмову самохідку. Розрахунок вдався.
 На околиці міста машину замаскували, притаїлись і почали спостерігати. Гострий зір горця вловив слабкий вогник, що час від часу з'являвся неподалік їхньої засади.
 Уміло використовуючи гуркіт артилерії, лейтенант повів самохідку на підозрілий вогник. Як потім з'ясувалося, то був обладнаний в скриті соломи ворожий спостережний пункт, звідки корегувальники умов-

ними сигналами керували вогнем артилерії. Поява радянської бойової машини настільки приголомшила гітлерівців, що вони майже не чинили опору, а зразу відняли руки. Шістьох полонених залишили під наглядом одного члена екіпажу, а самі продовжували спостереження з цієї досить зручної позиції.
 Склавши карту-схему ворожої системи вогню, повертались назад. Мчали на шаленій швидкості і «попутньо» розчавили чотири дзоти і одну гармату, знищили вогнем своєї 85-міліметрової гармати бронетранспортер і близько 60 фашистських солдатів та офіцерів.
 Розпач вночі — річ страшна, і гвардієць Шоров виставив це сповна. Ще й допущі пам'ятає він озпірлі, напугані страхом очі офіцера, який лежав зв'язаний в машині біля його ніг, коли вели цей нічний бій.
 Складені Шоровим карта-схема і відомості, одержані від полонених корегувальників, дуже допомогли самохідному артилерійському батальйону у вирішальному бою за Олександрію.

А потім були вуличні бої. Шоров йшов на вістрі атак.
 Я читаю нагородний лист, який свідчить про вклад гвардійця в нашу перемогу: «У вуличних боях за Олександрію екіпаж самохідної артилерійської гвардії лейтенанта Шорова З. Х., супроводжуючи піхотні підрозділи, знищив дві ворожі гармати, три автомашини з військовим спорядженням, п'ять кулеметів з обслугою і більше десяти автоматників...»
 Багато нагород отримав мій земляк у боях за Радянську Україну, за визволення всієї радянської землі, серед них — орден Вітчизняної війни, два ордени Червоної Зірки, медаль «За відвагу». Та орден Червоної Зірки за взяття Олександрії — перший, і тому особливо дорогий.

В. РЯЗАНСВ,
 гвардії лейтенант у відставці.
 Кабардино-Балкарська АРСР.

КІНОЕКРАН ЖОВТНЯ

В області проходить кінофестиваль, присвячений 35-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. Демонструються фільми «Битва за нашу Радянську Україну», «Перемога на правобережжі України», «Дума про Ковчана», «Подсиг розвідника», «Анти-бати, йшли солдати», «Іх знали тільки в обличчя», «Про дружбу співає Україна», «Молода гвардія» та інші.

На кіностудії «Мосфільм» режисер Микита Михалков закінчив роботу над фільмом «П'ять вечорів» за мотивами твору Олександра Володіна. Ця кінострічка розповідає про людей непохитних, безкомпромісних до всього, що суперечить їхнім життєвим принципам. Змальовуючи, здалося б, незначні події у житті своїх героїв, режисер веде серйозну розмову з глядачем, ставить важливі моральні проблеми. Головні ролі у фільмі виконують популярні актори Людмила Гурченко і Станіслав Любшин.

Любителі кінокомедій зможуть подивитися новий художній фільм «Баламут» виробництва Центральної студії дитячих і юнацьких фільмів імені М. Горького. Це яскрава, захоплююча розповідь про те, як навчаються, веселяться, страждають і закохуються студенти-першокурсники. У фільмі багато жартів, сміху. Режисер фільму — Володимир Роговий, добре відомий глядачам своїми фільмами «Юнга Північного флоту», «Офіцери», «Неповнолітні». Головні ролі

виконує дебютант — студент ВДІКу Вадим Андрєєв. Спілуча молдавська земля... Тут 1918 року вирувало полум'я революційних подій. Про мужність молдавських революціонерів-підпільників розповідає нова стрічка кіностудії «Молдова-фільм» «Підозрілий» — робота режисера Михайла Вадіану. У фільмі знімалися Родіон Нахапетов, Світлана Тома, Валентин Нікуліш, Борислав Броніуков, Юрій Медведєв та інші.

Дія фільму «Віщус перемогу» відбувається в перші місяці встановлення Радянської влади в Донбасі. Картина розповідає про долю героїв, різних за походженням, поглядями, життєвим досвідом. Вершини — гірничий інженер, колиш-

ній офіцер, у минулому дворянин. Безродна — робітниця, більшовичка, колишня політкаторжанка. Об'єднує їх спільна турбота — відновлення видобутку вугілля, необхідного молодій Країні Рад. Режисер Валерій Сивак. Фільм поставлено на Київській студії імені О. Довженка. У картині знімалися Маргарита Кришніна, Анатолій Солоніцин, Іван Гаврилук та інші.

На Одеській кіностудії режисери Марк Гелін і Микола Ковальський закінчили роботу над музичною комедією «По вулицях мод водили». У цьому фільмі зібрано ціле сузір'я комедійних акторів: Валерій Носик, Олександр Дем'яненко, Леонід Курявльов, Ролан Біков, Наталія Се-

Летучка „МК“

Днями в Новгородківській середній школі № 1 відбулася виїзна летучка «Молодого комунара», яка вилилась у відверту і дружню розмову учнів, викладачів і працівників редакції про актуальність і злободенність газетних матеріалів, тематичні сторінки, рубрики тощо.

Протягом майже двох годин у переповненому залі велася жвава дискусія про духовний світ молодого сучасника, дозволяючи шкільної молоді, завітати дороги десятикласників. На запитання учасників летучки відповідав завідувач відділом листів і масової роботи «Молодого комунара» В. Гончаренко.

Понад сто учнів узяли активну участь в анкетуванні, що проводилось обласною молодіжною газетою. Найбільше було побажань щодо того, щоб розширилися тематичні сторінки для школярів, щоб частіше друкувалися вірні початківці, статті під рубрикою «Грани моралі», веселіше «крутилися», аселіше «крутилися», систематично друкувалися «Планета», де б велася розповідь про життя веселників за рубежом.

С. ІЛЛЯШЕНКО,
редактор управління кінофікації облвиконкому.

В. ВАСИЛЕНКО.

СЛУЖБА: СЕРВІС

КАЛЕЙДОСКОП ВИСТАВКИ

У Кіровограді, в будинку на розі вулиць Гагаріна і Компанійця почала діяти обласна виставка товарів народної споживачів обслуговування торгівлі.

Наче у своєрідному калейдоскопі чернують експонати. Тут і продукція Світловодського заводу чистих металів, і виробні Кіровоградської цукрової фабрики, товари з інших підприємств області.

Жіночі пальта, серветки, дитячі меблі, сувеніри, нові моделі черевиків та інші виробні підприємств Кіровоградщини вивисують полиці її стени обласної постійно діючої виставки.

В. ВІРЧЕНКО.

СУБОТНІЙ РЕПОРТАЖ

ЗАГРАЛИ МУЗИКИ...

Сходами, вкритими червоними килимами, піднімаються двос: наречений і наречена. Щойно комсомольці Юрій Фокін і Валентина Корсунська одержали свідоцтво про шлюб і ось тепер разом із друзями, родичами та знайомими йдуть до святкового залу, щоб відзначити своє весілля. Вони — перші відвідувачі святкового залу

фірми «Райдуга», який відкрився нещодавно у Кіровоградському будинку побуту «Інгул».

Святковий зал розрахований на 120 чоловік. Прикрашено її різбленням по дереву, виробами з металу. Подіум для молодих встелений килимами; на стіні — вигримане в стилі народного прикладного мистецтва панно — голуби миру і щастя. Все це створює

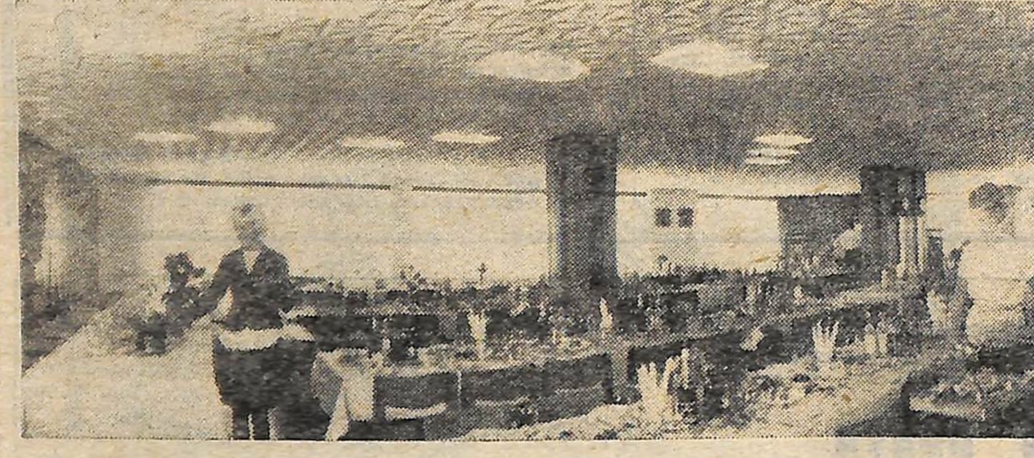
атмосферу урочистості, піднесеності: досягли мети майстри Дніпропетровського художньо-рекламного комбінату. Поруч із святковим залом кімната для відпочинку, кухня.

Молоде подружжя задоволено всміхається: ні вони, ні їхні батьки не мали ніяких клопотів з приготуванням страв. Справді, на кухні святкового залу готувати набагато зручніше, ніж вдома. Тут до послуг молодожонів великі електроплитки, місткі холодильники, робочі столи. До того ж кухар-оформ-

лювач фірми «Райдуга» порадить, скільки і яких продуктів краще придбати в магазині чи на ринку, яке меню краще скласти. Тут же, з будинку побуту, можна придбати в пункті прокату весь необхідний посуд.

У святковому залі можна відзначити не тільки весілля, а й проводи на пенсію, іменини та інші події. До послуг замовника вокально-інструментальний ансамбль «Інгул». У його репертуарі сучасна і народна музика.

Л. СЕМЕНЮК,
В. ГРІБ.

Працівники фірми «Райдуга» сервірують весільні столи (фото зліва).

Вокально-інструментальний ансамбль «Інгул» виконує пісню на замовлення молодожонів.

СПОРТ

Щасливого фінішу

4 жовтня на знаменитій трасі стартувала шосейна велогонка відкритої першості області, присвячена Дню Конституції СРСР та 35-річчю визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників. На 75-кілометровій дистанції команду перемогу здобули представники Дніпропетровщини, другим були велосипедисти Толбухівського округу НРБ, третім — кіровоградці.

А вчора на площі імені Кірова в Кіровограді було дано старт груповій гонці на 100 кілометрів. Перед початком змагань молодих спортсменів привітав голова обласного спортивного О. П. Березан.

ПОНЕДІЛОК, 8 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.50 — П'ястяті. 9.15 — Мультфільм. 9.35 — Телефільм для дітей. 10.40 — У світі тварин. По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільми про міста. 15.40 — Машини школи. 16.10 — Найдавніші держави на території нашої Батьківщини. 16.40 — Концерт. 16.55 — Зустріч шкільних з Героєм Соціалістичної Праці, головою колгоспу ім. О. Бузинського МIRONIVСЬКОГО району Київської області В. І. Батурого. 17.30 — Телестадіон. 18.00 — П'ятниця. Рік четвертий. КамАЗ. Передача 2. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Театр мого дитинства». 19.20 — Пісня далеко і близько. 20.05 — Прем'єра багатосерійного документального телесеріалу «Відродження» за книгою тов. Л. І. Бреннеса. Фільм 1-й. 21.00 — «Час». 21.45 — «Музичне життя». Тележурнал. У перерві — «Сьогодні у світі».

ЗИЧИМО ЩАСТЯ

Сьогодні на весільній рунішці стають бібліотекар, молода поетеса

Людмила Пошук та робітник Петро Грінченко з Новомиргорода. В день їхнього комсомольського весілля бажавмо Людмилі і Петру світлої любові, сімейного щастя і довгих-довгих років життя.

Колектив редакції «Молодий комунар».

Редактор **М. УСПАЛЕНКО.**

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України. На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
М. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. М. Кіровоград, вул. Глінки, 2.